

Meditatie

God danken

In de afgelopen weken sprak ik een aantal mensen die niet konden begrijpen dat we God dankten. Ze keken naar de wereld en zagen zo'n chaos dat ze niet meer konden geloven dat God bestond.

En wanneer het over de wereld gaat, hebben ze gelijk. Wie op deze wereld rondkijkt, ziet een chaos. Zelfs de wereldwijde kerk ontkomt er niet aan en wordt getekend door verdeeldheid.

Er is geen vrede, mensen staan elkaar naar het leven. In Jemen sterven onschuldige kinderen de hongerdood. De natuur wordt aan alle kanten bedreigd en uitgeput, omdat de mens geen rentmeester is of wil zijn. Deze aarde gaat naar het einde.

In die wereld, die bol staat van de spanningen, waarin oorlogen en natuurrampen elkaar opvolgen, kwamen wij samen om God te danken. Juist om daarmee te getuigen en te geloven dat God bestaat en dat het aan Zijn genade te danken is dat de wereld er nog is en dat Zijn Naam en Evangelie nog verkondigd worden.

Daarom klonk de oproep:

Dank de HEERE, roep Zijn Naam aan, maak Zijn daden bekend onder de volken, roep in herinnering dat Zijn Naam hoogverheven is. (Jesaja 12:4)

Jesaja kende de chaos in deze wereld ook. En de Heere maakt aan hem de oorzaak bekend. Ik noem een paar dingen, die niet alleen in Israël maar ook in onze dagen spelen. De afgoderij en het egoïsme die in Israël heersten, het gebrek aan zorg voor elkaar, het achterwege laten van de dienst aan de HEERE.

Keer op keer moest Jesaja Israël de spiegel voorhouden en hen erop wijzen dat de Heere God dit niet zomaar zou laten gebeuren. En je zou denken dat ze dat toch wel uit de geschiedenis geleerd hadden. Daarin werd duidelijk dat de Heere hen steeds weer op het rechte pad terug moest brengen. En daar had Hij allerlei middelen voor ingezet. De ene keer door de regen in te houden, dan weer door een sprinkhanenplaag. En nu, profeteerde Jesaja, zou Hij de wereldmachten van die tijd gebruiken om Israël te straffen.

De Assyriërs kwamen en namen Israël en Juda grotendeels in. En toen greep de Heere in. Hij hield de Assyriërs voor de poort van Jeruzalem staande. De Heere God spaarde de stad en overwon de Assyriërs. Maar Israël bekeerde zich niet. Het volk ging door op de ingeslagen weg. Zodat de Heere opnieuw ingreep. Deze keer door de Babyloniërs. Zij veroverden Jeruzalem en voerden het volk in ballingschap weg. Nu was er geen hoop meer. Hun land was verwoest, net als de tempel in Jeruzalem. Ze werden opgenomen in de diversiteit van het Babylonische rijk en dreigden hun identiteit te verliezen. Er was immers geen thuisland meer.

Maar dan grijpt de Heere God opnieuw in en belooft dat een rest van het volk behouden zal worden. Een deel van het volk zal zich bekeren tot de Heere. Ze zullen hun uiterste best doen om hun eigen identiteit en godsdienst ook in Babel in stand te houden. Zij zullen terugkeren naar Israël en Jeruzalem. Om daar de tempel te herbouwen en de dienst aan de God van Israël in ere te herstellen.

En, zegt de Heere: 'Uit dat restje, uit die afgehouden stam van Israël, uit die paar nakomelingen van Jakob, zal een twijgje voortkomen.' Nieuw leven. Uit die rest zal de Messias, de Verlosser van Israël, geboren worden. En Hij zal er niet alleen zijn voor Israël, maar ook de volken zullen naar Hem vragen, zegt Jesaja.

Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen.

Hij is de oorzaak van dat danklied van Jesaja, in het midden van de chaos van deze wereld. In Hem ligt ook de reden van onze dankdag. Wij danken de Heere God voor alle zegeningen die we ontvangen hebben in het afgelopen jaar, voor de oogst die er ondanks de droogte toch was. Maar we danken Hem in het bijzonder voor het zenden van Zijn Zoon, voor het gedenken aan Zijn verbond. Daarom roepen we elkaar met Jesaja toe:

Dank de HEERE, roep Zijn Naam aan, maak Zijn daden bekend onder de volken, roep in herinnering dat Zijn Naam hoogverheven is.

Het zijn geen vrijblijvende woorden, dat proeft u ook wel. Het is een dringende oproep, een bevel om de Heere te erkennen als de gever van alle goed. Om de Heere te erkennen voor Zijn genade.

Dat wordt scherper zichtbaar in het woord dat in het Hebreeuws gebruikt wordt voor danken. Daarin zit ook de erkenning van ons eigen tekort opgesloten, een schuldbelijdenis.

En tegen die achtergrond erkennen we Gods genade en roepen we Zijn Naam aan. We hebben onze welvaart immers niet aan onszelf te danken. We werken hard, te hard soms, maar wanneer de Heere onze arbeid niet zegent, werken we tevergeefs. Daarom roepen wij tot God en erkennen Hem voor Zijn genade. Ja, wij loven en prijzen Zijn Naam voor alle zegeningen die we ontvangen hebben. En voor Zijn bewarende hand.

En niet alleen wanneer we onder elkaar zijn. In de kring van bekenden en gemeenteleden. Nee, alle volken mogen en moeten het weten dat het de zegen van de Heere is. En daarin spelen wij een grote rol.

Wanneer wij spreken over onze successen zonder de Naam van de Heere God te noemen, dan overschatten we onszelf en doen we de Heere God tekort. En daar zijn de mensen om ons heen, de volken de dupe van. Want wanneer wij God niet erkennen en bekendmaken, wanneer wij Zijn Naam niet zichtbaar maken door die hoog te houden, hoe zullen zij dan weten Wie God is?

En niet alleen de volken, het begint nog dichterbij huis. Wanneer wij als ouders, als opa's en oma's God de eer niet geven, hoe moeten onze kinderen dan leren dat God werkelijkheid is in ons leven?

Wanneer wij als ambtsdragers, als leerkrachten en als eigenaren van een bedrijf de Heere God de eer niet geven, hoe moeten de mensen die aan onze zorg zijn toevertrouwd dan zien en leren Wie God is?

Laten wij dan Naam van onze God verkondigen, door de dingen die we doen, door de gaven die we geven. Door Zijn Naam hoog te houden. Door bekend te maken aan alle mensen dat God zo heel anders is dan mensen. Door te belijden dat wij aan God te danken hebben wie we zijn en wat we hebben. Door God te danken, Zijn Naam te prijzen en Hem te belijden als de enige God. Vader, Zoon en Heilige Geest.

Laten wij op deze wereld in herinnering te roepen dat Gods Naam hoogverheven is.

HMB